

Święto Zesłania Ducha Świętego

Główna myśl: Duch Święty działa w wierzących.

**Tekst: Rz 8,1,2. (3-9) 10.11 – życie w duchu sprawiedliwości
Dz 2 Zesłanie Ducha Świętego**

Wiersz: Rz 8,26a: „Duch wspiera nas w niemocy naszej”

Cele:

Dziecko wie kim jest Duch Święty.

Dziecko rozumie działanie Ducha Świętego.

Dziecko zostało zachęczone, by prosić o działanie Ducha w swoim życiu.

I. Wstęp

Jest, ale go nie widać.

Pomoce: Papierowy wiatrak, który będzie wzorem pracy plastycznej wykonywanej na szkółce.

Przebieg:

Osoba prowadząca szkółkę wita dzieci.

Witam was na dzisiejszej szkółce. Bardzo się cieszę, że jesteście. Mam nadzieję, że pomożecie mi odpowiedzieć na pewne pytanie: Co powoduje, że wiatraki się kręcą?

Osoba prowadząca szkółkę pokazuje przyniesiony ze sobą wiatraczek. Dzieci odpowiadają.

Zgadza się. To wiatr powoduje, że skrzydła wiatraków się kręcą. A ten mały wiatraczek kręci się, gdy na niego dmucham. Czy widzimy wiatr?

Odpowiedzi dzieci.

Wiatru nie widzimy, nie wiemy jak wygląda, ale widzimy jego działanie. Mały wiaterek porusza delikatnie listkami na drzewach. Czujemy go na swoich policzkach i we włosach, gdy idziemy, a on wieje. Silny wiatr, wichura, a nawet huragan, czy tornado, są takie silne, że potrafią wyrwać drzewa z korzeniami, burzyć domy. Wiatru nie widzimy, tylko go czujemy i przez to wiemy, że istnieje.

Podsumowanie:

Tak samo jak z wiatrem, którego nie widzimy a jednak czujemy jego działanie, jest z Duchem Świętym. Jest, ale my Go nie widzimy. Dzisiaj będziemy mówić o Duchu Świętym. Czy wiecie dlaczego? Bo dzisiaj jest Jego święto. Jakie? Święto Zesłania Ducha Świętego.

II. Szkółka

Pomoce: napis DUCH ŚWIĘTY przymocowany do tablicy masą mocującą lub szpilkami

dla starszych: mazak, niewielkie kartki

dla młodszych: na kartkach zapisane hasła: DAŁ ODWAGĘ, DAŁ SIŁĘ, POCIESZYŁ, DAŁ RADOŚĆ, POMÓGŁ POKONAĆ TRUDNOŚCI, DAŁ SIŁĘ DO DZIAŁANIA

1. Uczniowie czekają

Minęło już 10 dni od momentu, kiedy Pan Jezus wrócił do swojego Ojca. Wtedy obchodziliśmy Święto Wniebowstąpienia. A uczniowie dalej są razem i czekają. Czekają tak, jak chciał odchodzący Pan Jezus. Obiecał im, że przyśle Pocieszyciela. Są wystraszeni, bo nie ma już wśród nich Jezusa. Może są już zniecierpliwieni, bo dni mijają, a nic się nie dzieje. Myślę, że możemy sobie doskonale wyobrazić, jak czuli się uczniowie, kiedy czekali. Czy wy czekaliście kiedyś na coś tak długo?

Odpowiedzi dzieci.

Gdy na coś czekamy, wtedy wydaje się, że czas tak bardzo wolno płynie, prawda?

2. Nareszcie przyszedł

Nagle powstał z nieba wielki szum. W domu, gdzie przebywali zaczął wiać silny wiatr. A nad głowami uczniów pojawiły się płomyki ognia. To przyszedł obiecany Duch Święty. Stało się to, co obiecał odchodzący Pan Jezus: „weźmiecie moc Ducha Świętego, który zstąpi na was i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei i w Samarii, aż po krańce ziemi.” (Dz 1,8)

3. Uczniowie zmieniają się

I co się stało z uczniami? Wyszli z domu! Głośno i odważnie opowiadali o Jezusie wszystkim ludziom znajdującym się na ulicach Jerozolimy. W Jerozolimie było wtedy bardzo tłoczno, bo ludzie przybyli do miasta na święto. Uczniowie opowiadali o Jezusie, o tym co Jezus zrobił. Mówili, że dla także nich Jezus umarł, a potem zmartwychwstał i żyje. Działanie uczniów sprawiło, że wielu ludzi uwierzyło w Jezusa, w to co zrobił. W Biblii czytamy, że uwierzyło około trzech tysięcy ludzi. (Dz 2,41) Duch Święty zmienił uczniów.

4. Co sprawił Duch Święty?

A teraz mam dla was zadanie.

A. Zadanie dla starszych dzieci:

Mam przygotowane niewielkie krateczki. Są też mazaki. Waszym zadaniem jest teraz zastanowić się nad tym jak zmienili się uczniowie w chwili, kiedy otrzymali Ducha Świętego. Te wasze myśli zapiszcie w formie krótkich haseł. Kiedy hasła będą gotowe, krótko wytłumaczcie dlaczego właśnie takie zapisaliście. Potem przymocujecie je pod napisem: „Duch Święty”.

To zadanie można wykonać wspólnie lub podzielić się na grupy dwu-, trzyosobowe.

B. Zadanie dla młodszych dzieci:

Mam na karteczkach zapisane hasła, które dotyczą naszej dzisiejszej historii. Będę je umieszczać pod napisem: „Duch Święty”. Waszym zadaniem jest powiedzieć czy to przymocowane hasło mówi o działaniu Ducha Świętego wśród uczniów.

Prowadzący umieszcza po jednym hasle, czyta je głośno i zachęca dzieci, by powiedziały czy tak zmienili się uczniowie:

DAŁ ODWAGĘ

Czy po otrzymaniu Ducha Świętego uczniowie stali się odważni? A jak było wcześniej?

Do tej pory uczniowie byli zamknięci, teraz mają odwagę i mówią.

DAŁ SIŁĘ

Czy po otrzymaniu Ducha Świętego uczniowie stali się silniejsi? To jak było wcześniej?

Do tej pory czuli się bezsilni, nie wiedzieli co robić, teraz mają siłę, by pokonać nawet najtrudniejszą przeszkodę.

POCIESZYŁ

Czy po otrzymaniu Ducha Świętego uczniowie zostali pocieszeni? A jak było wcześniej?

Do tej pory byli smutni, bo zostali sami, a teraz mają Pocieszyciela, który jest z nimi.

DAŁ RADOŚĆ

Czy po otrzymaniu Ducha Świętego uczniowie stali się radośni? A jak było wcześniej?

Do tej pory byli smutni, a teraz chcą się dzielić radością, że Jezus żyje.

POMÓGŁ POKONAĆ TRUDNOŚCI

Czy po otrzymaniu Ducha Świętego uczniowie byli gotowi do wykonywania trudnych zadań? A jak było wcześniej?

Do tej pory nie chcieli się za bardzo pokazywać, bo bali się, że nie dają rady, że to za trudne dla nich, gdy już nie ma z nimi Jezusa.

DAŁ SIŁĘ DO DZIAŁANIA

Czy po otrzymaniu Ducha Świętego uczniowie otrzymali siłę do działania? To jak to było wcześniej?

Do tej pory raczej siedzieli cicho, a teraz z pełną siłą i wiarą zaczęli opowiadać innym o Jezusie.

III. Zakończenie

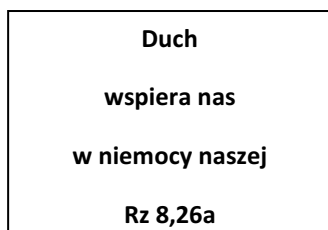
Bardzo dobrze wykonaliście to zadanie. Duch Święty, o którym mówiliśmy, nie został dany tylko uczniom Jezusa. Może Go otrzymać każdy, kto o Niego prosi. Duch Święty może dać także tobie, to wszystko o czym mówiliśmy. On także tobie może dać odwagę, siłę do wykonania zadania, może pocieszać, może pomagać. Każdy z nas może o to prosić. I mamy jeszcze obietnicę, że ten Duch wesprze nas, pomoże nam.

1. Wiersz biblijny

„Duch wspiera nas w niemocy naszej” Rz 8,26a

Pomoce: Wiersz zapisać na czterech kartkach: „Duch”, „wspiera nas”, „w niemocy naszej”, „Rz 8,26a”; które przyklejamy do tablicy; zaczynamy od góry od słowa „Duch”; poniżej mocujemy słowa: „wspiera nas”, a jeszcze niżej słowa „w niemocy naszej.” i na samym dole: „Rz 8,26a”.

zobacz poniżej

Przebieg:

Wytlumaczyć wiersz.

Duch Święty, o którym dzisiaj mówimy, pomaga nam w naszej niemocy. Co to jest ta niemoc? Kiedyś, gdy mówiło się o niemocy, to często chodziło o chorobę. Niemoc to choroba albo też słabość. W tym wierszu nie myślimy tylko o chorobie, w której chce nas wesprzeć Duch Święty. On chce nas także podtrzymać, gdy czujemy się słabi. Gdy uważamy, że coś jest ponad nasze siły i nie jesteśmy w stanie czegoś zrobić.

Wszyscy kucnijmy, a kiedy zaczniemy mówić wiersz – powoli wstawajmy. Tak, jakbyśmy nabierali sił. To taki obraz Ducha, który nas wspiera.

2. Prace plastyczne

A. Wiatrak

Pomoce: kartka (może być kolorowa) z wzorem wiatraczka, patyczek lub ołówek z gumką, pineska, długopis, kredki, nożyczki, klej.

Przebieg: Każdy dostaje kartkę z zaznaczonym wzorem wiatraka. Starsi na jego skrzydłach wpisują w zaznaczone miejsce (kreska), co robi Duch Święty. Młodszy wycinają przygotowane buzie lub same na skrzydłach je rysują: wesołą, spokojną itp. (starsi jeżeli chcą też mogą przykleić buźki).

Etapy wykonania wiatraczka:

- Wzór wiatraczka wyciąć i naciąć wzdłuż linii przerywanych.
- Na każdym skrzydle wiatraka zaznaczona jest kropka oraz krótka linia. Nad linią starsi zapisują co robi Duch Święty, czyli np.: DAJE SIŁĘ, POCIESZA, DAJE ODWAGĘ, POMAGA POKONAĆ TRUDNOŚCI.
- Młodszy wycinają, kolorują i przyklejają buzie, które zamieszczone są poniżej wzoru wiatraczka. Wklejają je na zaznaczonej linii lub mogą same je narysować.
- Miejsca zaznaczone kropką zaginamy do środka i przymocowujemy pineską do patyczka. Wiatraczek jest gotowy.

Zdjęcie gotowych prac

